

Strasbourg, 23.10.2012
COM(2012) 596 final

**KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE, EUROOPA
MAJANDUS- JA SOTSIAAKOMITEELE NING REGIOONIDE KOMITEELE**

Interneti hasartmängusid käsitleva tervikliku Euroopa raamistiku suunas

{SWD(2012) 345 final}

SISUKORD

1.	Sissejuhatus	4
2.	Peamised väljakutsed ja kavandatud meetmed.....	5
2.1.	Liikmesriikide õigusraamistike kooskõla ELi õigusega.....	6
2.2.	Järelevalve, halduskoostöö ja tõhusa jõustamise edendamine	8
2.2.1.	Asjakohase järelevalve ja kontrolli kehtestamine liikmesriikides	8
2.2.2.	Piiriülese halduskoostöö edendamine	9
2.2.3.	Tõhusa jõustamise tagamine liikmesriikide tasandil.....	9
2.3.	Tarbijate ja kodanike kaitse.....	11
2.3.1.	Parema kaitse tagamine kogu ELis	11
2.3.2.	Alaealiste kaitse tagamine	12
2.3.3.	Vastutustundliku reklaami edendamine	12
2.3.4.	Mängusõltuvuse vältimine	13
2.4.	Pettuste ja rahapesu tõkestamine	14
2.4.1.	Rahapesuvastaste meetmete kohaldamisala laiendamine	14
2.4.2.	Võitlus identiteedivarguse ja muud laadi küberkuritegevusega.....	15
2.4.3.	Hasartmänguseadmete turvalisuse tagamine.....	15
2.5.	Spordi usaldusväarsuse kaitsmine ja võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmine 15	
2.5.1.	Sidusrühmadevahelise koostöö edendamine	16
2.5.2.	Võistlustulemustes kokkuleppimise vastaste meetmete väljatöötamine	16
2.5.3.	Tagada tõhusad hoiatusvahendid võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmiseks.....	17
2.5.4.	Rahvusvahelise koostöö edendamine	17
3.	Kokkuvõte	18

1. SISSEJUHATUS

Interneti hasartmängud¹ on ELis kiiresti kasvav teenusevaldkond, mille aastane kasvumäär on ligikaudu 15 %². Võrreldes 9,3 miljardi euroga 2011. aastal, peaks prognooside kohaselt suurenema tulu kõnealuses sektoris 2015. aastaks ligikaudu 13 miljardi euroni. Seega suureneks tulu sel ajavahemikul ligikaudu 40 %³. Kõnealuse sektori märkimisväärsele majanduslikule kaalule osutab ka kõrge innovatsiooni tase ELi hasartmängusektoris ja järjest suurenev hasartmängumaksudest saadav tulu liikmesriikides.

Võrgutehnoloogiate kiire areng viimastel aastatel on hõlbustanud hasartmänguteenuste osutamist erinevate kaugturstuskanalite kaudu. Need hõlmavad internetti ja muid elektroonilisi või kaugsidevahendeid nagu mobiiltelefonitehnoloogia või digitaaltelevisioon. Võrgukeskkonna olemusest tulenedes võivad hasartmängusaidid tegutseda ELis ilma, et järelevalveasutused neid ELis mis tahes viisil kontrolliks. Samuti kasutavad Euroopa tarbijad piiriüleselt internetipõhiseid hasartmänguteenuseid, millega nõuetekohase järelevalve puudumisel võivad kaasneda märkimisväärsed ohud. Internetipõhiste hasartmänguteenuste laiaulatusliku pakkumise ja kasvava nõudlusega kaasnevad mitmed probleemid avaliku poliitika eesmärkide nõuetekohasel rakendamisel riiklikul, ELi ja rahvusvahelisel tasandil.

Komisjon võttis 2011. aastal vastu rohelise raamatu interneti hasartmängude kohta siseturul⁴. Kõnealuse avaliku konsultatsiooni raames sooviti saada terviklikku ülevaadet praegusest olukorrast, edendada parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel ja teha kindlaks, kuidas avaliku poliitika eesmärke silmas pidades ja siseturgu kahjustamata saaksid erinevad riiklikud hasartmängude reguleerimise mudelid jätkuvalt koos toimida ning kas suurema kooskõla tagamiseks tuleks võtta konkreetseid meetmeid ELi tasandil. Konsultatsiooni raames saadud vastused erinevad nii sisu kui ka ELi algatusteks kasutatavate võimalike vahendite lõikes. Üldiselt ei näi praeguses etapis asjakohane teha ettepanekut ELi sektoripõhise õigusakti kohta. Samas kutsuti peaaegu ühehäälselt üles võtma meetmeid ELi tasandil ning vastuste põhjal on võimalik selgelt kindlaks määrata prioriteetsed valdkonnad, kus tuleb meetmeid võtta.

Kõnealuses dokumendis ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumendis on kindlaks määratud peamised väljakutsed, mis tulenevad erinevate riiklike õigusraamistike olemasolust siseturul⁵. Samuti on pandud ette meetmed, mida tuleks kõnealuste probleemide lahendamiseks nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil võtta. Talituste töödokumendis on esitatud üksikasjalikum teave rohelisele raamatule saadud vastuste analüüsi tulemuste kohta,

---

¹ Mõiste „interneti hasartmängud” hõlmab erinevaid hasartmänguteenuseid ja turustuskanaleid. Ülevaade mõistetest ja nendega seotud arutelu on esitatud talituste töödokumendi 2. jaos.

² ELi hasartmänguturu kogutulu oli 2011. aastal hinnanguliselt 84,9 miljardit eurot ja selle aastane kasvumäär ligikaudu 3 %. Traditsiooniliste hasartmängude turg kasvas aastatel 2008–2011 ligikaudu 8,3 %.

³ H2 Gambling Capital (hasartmängude ja kihlvedude valdkonna konsultatsioonid).

⁴ Roheline raamat interneti hasartmängude kohta siseturul(KOM(2011) 128 (lõplik).

⁵ Komisjoni talituste töödokumendi viitenumber

käesoleva tegevuskava raames tehtavad algatused ning asjakohased andmed. Interneti hasartmängudega seotud eri küsimustele lahenduste väljapakkumisel on komisjon võtnud arvesse ELi ja liikmesriikide häid tavasid.

Võttes arvesse interneti hasartmängude pakkumise ja müügiedendusega seotud suundumusi ELis, tuleb tagada suurem läbipaistvus. Käesoleva teatisega pannakse ette algatused ja asjakohased meetmed, mis hõlmavad eri küsimusi ning mille eesmärk on edendada õigusselgust ja kehtestada olemasolevate andmete põhjal poliitika. Võttes täielikult arvesse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, keskendutakse kõnealuste meetmetega viiele prioriteetsemale valdkonnale, et vastata väljakutsetele ELis:

- liikmesriikide õigusraamistike kooskõla ELi õigusega;
- halduskoostöö ja tõhusa jõustamise edendamine;
- tarbijate, kodanike, alaealiste⁶ ja haavatavate elanikkonnarühmade kaitse;
- pettuste ja rahapesu tõkestamine;
- spordi usaldusväärsuse kaitsmine ja võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmine.

Kavandatud meetmed keskenduvad internetipõhiste hasartmänguteenustele ning teenuste vaba liikumise (ELi toimimise lepingu artikkel 56) ja asutamisvabadusega (ELi toimimise lepingu artikkel 49) seotud küsimustele, pidades silmas interneti hasartmängude kasvu ELis ja asjaolu, et selliste teenuste piiriülene osutamine on hästi arenenud. Paljud meetmed on asjakohased nii interneti kui ka võrguväliste hasartmängude puhul⁷.

Lisaks on käesolev teatis vastuseks nõukogu järeldustele hasartmängusid ja kihlvedusid käsitleva raamistiku kohta ELi liikmesriikides,⁸ eesistujariigi eduaruannetele,⁹ Euroopa Parlamendi resolutsioonile interneti hasartmängude kohta siseturul¹⁰ ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamusele¹¹.

2. PEAMISED VÄLJAKUTSED JA KAVANDATUD MEETMED

Kuigi liikmesriikidel on põhimõtteliselt õigus seada hasartmängupoliitika eesmärgid ja määrata üksikasjalikult kindlaks soovitava kaitse tase, peavad liikmesriikide õigusraamistikud olema kooskõlas ELi õigusega ning siseturu põhimõtete ja eeskirjadega. Liikmesriikide

---

⁶ Käesolevas teatises kasutatav mõiste „alaealised” hõlmab mõistet „lapsed”. Vastavalt ÜRO lapse õiguste konventsioonile on lapsed kõik alla 18-aastased isikud. Mõnes liikmesriigis hõlmab laste suhtes kohaldatav kord ka noorukeid.

⁷ Kõik komisjoni poolt käesolevas dokumendis kavandatud meetmed on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga.

⁸ Konkurentsivõime nõukogu 3057. istungi järeldused hasartmängusid ja kihlvedusid käsitleva raamistiku kohta ELi liikmesriikides, 10. detsember 2010.

⁹ Eesistujariigi eduaruanded hasartmängusid ja kihlvedusid käsitleva raamistiku kohta ELi liikmesriikides (2008–2011).

¹⁰ 2011/2084 (INI).

¹¹ CESE 1581/2011 - INT/579

õigusaktide kooskõla aluslepinguga on seega ELi hasartmängupoliitika eduka toimimise eelduseks.

Pidades silmas interneti hasartmängude arenguga seotud väljakutseid ja nende mõju liikmesriikidele, ei suuda liikmesriigid üksikult kõnealustele väljakutsetele tõhusalt vastata ning tagada nõuetekohaselt reguleeritud ja piisavalt turvalist internetipõhiste hasartmänguteenuste osutamist. Komisjoni meetmed halduskoostöö vallas aitavad liikmesriikidel paremini mõista üksteise õigusraamistikke, jagada häid tavasid ja kiirendada ühiste probleemide lahendamise teel lähenemist. Lisaks edendaks tihedam ja pikaajalisem koostöö liikmesriikide vahel ELi suutlikkust tõhusalt vastata interneti hasartmängudega seotud rahvusvahelistele probleemidele.

Tarbijakaitse ja õiguskeskkonna parandamine on kõigi liikmesriikide ja sidusrühmade huvides. Atraktiivsete seaduslike hasartmänguvõimaluste väljaarendamine aitaks tõhusalt hoida tarbijaid eemal reguleerimata saitidel. Seepärast peaks ELi tasandil võetavate meetmete eesmärk olema kõigi Euroopa kodanike piisav kaitse tasakaalustatud õiguskeskkonnas. Sellega seoses teeb komisjon ettepaneku võtta koos liikmesriikidega meetmeid, et tagada kõigile Euroopa tarbijatele ja kodanikele, sealhulgas alaealistele ja haavatavatele elanikkonnarühmadele, ühtne ja kõrgetasemeline kaitse. Kavandatud meetmete eesmärk on piirata ohtusid, mis tulenevad reguleerimata turgudest ja organiseeritud kuritegevusest, nt pettused ja spordisündmuste tulemustega manipuleerimine.

Üldiselt peaksid algatused parandama internetipõhiste hasartmänguteenuste õigusraamistikku ELis ja edendama koostööd liikmesriikide reguleerivate asutuste vahel.

Komisjon võtab järgmised meetmed:

- loob 2012. aastal liikmesriikide esindajatest koosneva hasartmängualase eksperdirühma, et vahetada kogemusi ja häid tavasid ning anda nõu ja eksperdi hinnanguid ELi algatuste väljatöötamiseks.

2.1. Liikmesriikide õigusraamistike kooskõla ELi õigusega

Interneti hasartmängude õigusraamistikud on liikmesriikides erinevad. Mõnes liikmesriigis on keelatud hasartmänguteenuste osutamine internetis kas kõigi või teatavate õnnemängude puhul, nt pokker ja kasiinomängud. Mõnes ELi liikmesriigis on kehtestatud monopoolne kord (internetipõhiste hasartmänguteenuste osutamiseks). Kõnealuse korra kohaselt osutab kõnealuseid teenuseid riigi kontrolli all olev avalik-õiguslik hasartmängude korraldaja või eraettevõtte ainuõiguse alusel. Järjest enam liikmesriike on siiski kehtestanud litsentsimiskorra, mis võimaldab turul teenuseid osutada mitmel hasartmängude korraldajal.

Vastuseks ühiskondlikele, tehnoloogilistele ja õiguslikele väljakutsetele on paljud liikmesriigid vaadanud hiljuti läbi oma hasartmängualased õigusaktid, et võtta arvesse uut laadi hasartmänguteenuseid. Kõnealuste õiguslike muudatuste tulemusel on viimastel aastatel suurenenud ELi liikmesriikides litsentsitud hasartmängukorraldajate osutavate hasartmänguteenuste arv ning tekkinud märkimisväärsed erinevused liikmesriikide

õigusraamistike vahel. Samuti on arenenud piiriülesed pakkumised, mis sageli ei ole vastuvõtva liikmesriigi eeskirjade kohaselt lubatud. Liikmesriikide kõnealuste õigusaktide kooskõla aluslepinguga on olnud arutusel liikmesriikide kohtutes ning Euroopa Liidu Kohtule on esitatud otsustamiseks küsimusi ELi õiguse tõlgendamise kohta.

Liikmesriikide õigusraamistik peab olema kooskõlas ELi õigusega. Mitme otsusega on Euroopa Liidu Kohus andnud üldiseid suuniseid siseturu põhivabaduste tõlgendamise kohta (interneti) hasartmängude valdkonnas, võttes arvesse hasartmängude eripära, et liikmesriikide kohtud saaksid hinnata asjaolusid, mille alusel on piiravad riiklikud hasartmängualased õigusaktid üldistes huvides põhjendatud.

Euroopa Liidu Kohus on kinnitanud, et piiriüleste hasartmänguteenuste osutamine ja kasutamine on majandustegevus, mis kuulub ELi toimimise lepingu kohaste põhivabaduste alla. ELi toimimise lepingu artikliga 56 on keelatud piirata vabadust pakkuda teenuseid kasutajatele teistes liikmesriikides. Jõuti seisukohale, et siseriiklikud eeskirjad, millega on keelatud teises liikmesriigis litsentsitud hasartmänguteenuste osutamine, piiravad liikmesriigi kodanike vabadust kasutada interneti vahendusel teenuseid, mida pakutakse teises liikmesriigis. Samuti piiravad need teistes liikmesriikides asutatud hasartmängukorraldajate vabadust osutada hasartmänguteenuseid.

Liikmesriigid võivad keelustada kõigi või teatavat liiki internetipõhiste hasartmänguteenuste piiriülese pakkumise või piirata seda vastavalt avaliku huvi eesmärkidele, et pakkuda kaitset seoses hasartmängudega. Siseriiklikud eeskirjad keskenduvad peamiselt tarbijakaitse eesmärkidele, eelkõige mängusõltuvuse vältimisele, alaealiste kaitsele ning kuritegevuse ja pettuste ärahoidmisele. Kuigi liikmesriikidel on tavaliselt õiguspärased põhjendused piiriüleste hasartmänguteenuste piiramiseks, peavad nad siiski tõendama ka asjaomase meetme sobivust ja vajalikkust, eelkõige avaliku huvi eesmärki ohustava probleemi olemasolu ja kooskõla õigusraamistikuga. Liikmesriigid peavad tõendama, et järjepidevalt ja korrapäraselt järgitakse avaliku huvi eesmärke, mis on vabal valikul sihiks seatud, ning nad ei tohi võtta, hõlbustada või lubada meetmeid, mis raskendaksid kõnealuste eesmärkide saavutamist.

Komisjon on varasematel aastatel algatanud rikkumismenetlusi mitme liikmesriigi suhtes ning uurimine kestab praeguseni. Samuti on registreeritud palju hasartmängualaseid kaebusi ELi toimimise lepingu artiklite 49 ja/või 56 alusel. Komisjon kasutab rikkumismenetluste ja kaebuste raames liikmesriikide õigusaktide pideval hindamisel roheline raamatu konsultatsiooni käigus kogutud üksikasjalikku faktilist teavet ja Euroopa Liidu Kohtu hiljutist kohtupraktikat. Käesolevas dokumendis hinnatakse eelkõige seda, kas liikmesriikide hasartmängupoliitika on ühtne, eriti seoses õiguslike lähenemisviisidega sama laadi mängude interneti ja võrguvälise pakkumise puhul, samuti selliste mängude puhul, millega kaasneb pettuse ja/või tarbijakaitse seisukohast selgelt võrreldav oht. Samuti võetakse hindamisel arvesse litsentsimiseeskirjade läbipaistvust ja mittediskrimineerivat laadi ning litsentsimistingimuste proportsionaalsust.

Samaaegselt käesoleva teatise vastuvõtmisega kutsub komisjon asjaomaseid liikmesriike üles esitama teavet nende hasartmängualaste õigusaktidega seotud viimaste muudatuste kohta. Liikmesriikidel, kelle suhtes on algatatud rikkumismenetlus või esitatud kaebus, palutakse esitada ajakohastatud õiguslik ja faktiline teave, mille alusel viib komisjon lõpule ELi õigusaktidele vastavuse hindamise.

Komisjon võtab vajaduse korral meetmeid, et jõustada asjaomaseid aluslepingu sätteid seoses mis tahes siseriiklike eeskirjadega, mis ei ole kooskõlas ELi õigusega, võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu hiljutist kohtupraktikat. Lisaks hinnatakse nn teatamise korra¹² kohaselt jätkuvalt interneti hasartmänge käsitlevate siseriiklike õigusaktide eelnõude vastavust ELi õigusele.

Komisjon võtab järgmised meetmed:

- kiirendab siseriiklike sätete hindamist rikkumismenetluste ja kaebuste raames ning võtab vajaduse korral jõustamismeetmeid.

2.2. Järelevalve, halduskoostöö ja tõhusa jõustamise edendamine

Selleks et tagada hasartmängupoliitika edukas rakendamine ja kohaldamine liikmesriikide ja ELi tasandil, peavad liikmesriikidel olema pädevad asutused, kes teevad koostööd teiste liikmesriikide ametiasutustega ja kasutavad kõiki olemasolevaid tõhusaid jõustamisvahendeid.

Mitme käesolevas teatises esitatud algatusega kaasneb isikuandmete töötlemine. Sellega seoses tuleb tagada andmekaitset käsitlevate ELi õigusaktide järgimine¹³. Selleks tuleb eelkõige selgelt määratleda andmete töötlemise eriotstarve, et tagada andmete kvaliteet ja minimeerimine ning kooskõla andmekaitseõuetega.

2.2.1. Asjakohase järelevalve ja kontrolli kehtestamine liikmesriikides

Selleks et tagada hasartmängueeskirjade tõhus rakendamine ja jõustamine ning tõhus piiriülene halduskoostöö, peaks igal liikmesriigil olema hästivarustatud reguleeriv asutus. Liikmesriikide reguleerivatel asutustel peab olema piisav pädevus ja oskusteave, et vastata õiguslikele väljakutsetele kiiresti kasvaval ja tehnoloogiapõhisel turul. Kuna kõigil reguleerivatel asutustel ei pruugi olla täielikku pädevust järelevalve teostamiseks hasartmänguturul, peaksid nad sel juhul tegema koostööd teiste asjakohaste ametiasutustega piirkondlikul või liikmesriigi tasandil, et tagada koostöö teiste liikmesriikide reguleerivate asutustega ja olla oma ülesannete kõrgusel.

---

¹² Direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, muudetud direktiiviga 98/48/EÜ.

¹³ Direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta; täiendav teave andmekaitse reformi ja komisjoni poolt 12. jaanuaril 2012 vastu võetud reformipaketi kohta on kättesaadav aadressil: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/data-protection/news/120125_en.htm

2.2.2. Piiriülese halduskoostöö edendamine

Tõhus halduskoostöö on praegustele õiguslikele väljakutsetele vastamiseks hädavajalik. Tõhusam halduskoostöö aitaks liikmesriikidel ja hasartmänguvaldkonna reguleerivatel asutustel täita oma õiguslikke ja järelevalveülesandeid ning parandaks nende töö kvaliteeti. Praktilise koostöö käigus õpivad liikmesriigid tundma teiste liikmesriikide süsteeme ja tavadid ning kujundavad välja tihedamad sidemed operatiivtasandil. Lisaks peaksid halduskoostöö tõhustamise meetmed aitama vähendada liigset halduskoormust, eelkõige seoses litsentsimisega ja mitmes jurisdiktsioonis litsentsitud hasartmängukorraldajate järelevalvega. Selles võib oluline roll olla ka interneti hasartmänguseadmete sertifitseerimisel ja standardimisel.

Eduka halduskoostöö tagamiseks tuleb selgelt määratleda valdkonnad, kus liikmesriigid võivad nõuda ja vahetada teavet ning võtta ühiselt meetmeid ja teha algatusi. Lisaks tuleb kehtestada asjakohane struktuur koos selge koostööraamistikuga, mis vastab reguleerivate asutuste praktilistele vajadustele. Liikmesriikide reguleerivate asutuste vahelise koostöö täpne vorm sõltub ametiasutuste vahel vahetatava teabe ja andmete laadist.

Esimene samm koostöö tegemisel on keskenduda üldteabe ja parimate tavade vahetamisele, et jagada oskusteavet ja kogemusi ning tekitada reguleerivate asutuste vahel usaldus ja ühises huvides tegutsemise tunne. Teise sammuna uurib komisjon koostöös liikmesriikidega täiendavaid võimalusi isikuandmete vahetamiseks kooskõlas siseriiklike ja ELi andmekaitsealaste eeskirjadega. Sellega seoses aitaks liikmesriikidevahelist halduskoostööd hõlbustada siseturu infosüsteem (IMI)¹⁴.

ELi-sisene koostöö ei ole piisav, et lahendada kõiki internetipõhise hasartmänguturu probleeme. Paljud probleemid on piiriülesed ja on alguse saanud väljastpoolt ELi. Kolmandatele riikidele suunatud meetmete koordineerimiseks ja algatuste edendamiseks määrab komisjon koostöös liikmesriikidega kindlaks küsimused, mida kolmandate riikidega peetavas arutelus tõstatatakse, ja edendab sellist arutelu.

2.2.3. Tõhusa jõustamise tagamine liikmesriikide tasandil

Siseriiklike õigusaktide tulemuslik jõustamine liikmesriikides, mille eeltingimus on vastavus ELi õigusele, on esmatähtis, et tagada hasartmängupoliitika aluseks olevate avaliku huvi eesmärkide täitmine. Tõhus jõustamine sõltub muu hulgas riikliku hasartmängualase ametiasutuse kindlast organisatsioonilisest struktuurist ja täielikust pädevusest, asjakohasest halduskoostööst teiste reguleerivate asutustega ja sobivatest jõustamisvahenditest.

---

¹⁴ Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid määruse siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta (põhineb komisjoni ettepanekul KOM(2011) 522 (lõplik)) ametlikult vastu võtma 2012. aasta septembris või oktoobris. Kõnealuse määrusega luuakse võimalus algatada IMI pilootprojekte, et testida IMI kasutamist halduskoostööks, sealhulgas vahetada isikuandmeid ühtse turu mis tahes piirkonnas, tingimusel, et selliste andmete vahetamiseks on õiguslik alus.

Tõkestavate jõustamismeetmete eesmärk on vähendada kodanike esmast kokkupuudet piiriüleste internetipõhiste hasartmänguteenustega, mis ei ole kooskõlas vastuvõtvast liikmesriigis kehtivate õigusaktidega (litsentsimata)¹⁵ ning tagada kooskõla riiklike hasartmängueeskirjadega ja ühiste põhimõtetega, nt mängijate koolitamine ja teavitamine, nende tehtavate valikute ja käitumise mõistmine ning vastutustundliku äritegevuse edendamine. Operatiivsetel jõustamismeetmetel (nt litsentsimata hasartmänguteenuseid osutavatele veebisaitidele juurdepääsu tõkestamine või mängijate ja litsentsimata hasartmängukorraldajate vaheliste maksete blokeerimine) on teatavad eelised, kuid ka võimalikud puudused. Samuti tuleks selliseid meetmeid hoolikalt hinnata ELi toimimise lepingu kohaste põhiõiguste ja -vabaduste järgimise seisukohast. Operatiivsete jõustamismeetmete puhul, mille kohaselt peavad ebaseaduslikke hasartmänguteenuseid vahendavad internetiettevõtted võtma meetmeid (sulgema hasartmänguteenust pakkuva saidi või piirama juurdepääsu sellele teatavas liikmesriigis), tuleks täpsustada järgitavad menetlused. Komisjon on ette valmistamas horisontaalset algatust teavitamise ja meetmete võtmise korra kohta, mis peaks tagama vajaliku selguse. Lisaks saaks koostööd tõhustada raamistiku kaudu, mis on kehtestatud tarbijakaitsealase koostöö määrusega,¹⁶ millega on ette nähtud piiriüleised jõustamismeetmed.

PEAMISED MEETMED

Komisjon võtab järgmised meetmed:

- hõlbustab halduskoostööd hasartmänguvaldkonna reguleerivate asutuste vahel ja teeb 2013. aastaks kindlaks IMI määrusega ette nähtud võimalused liikmesriikide vahelise teabevahetuse ja koostöö tagamiseks;
- edendab teabevahetust ja parimaid tavasid seoses jõustamismeetmetega ja uurib operatiivsete jõustamismeetmete (nt maksete blokeerimine ja juurdepääsu tõkestamine veebilehtedele ELi tasandil) positiivset mõju ja võimalikke piiranguid;
- täpsustab teavitamise ja meetmete võtmise korda, mida kohaldatakse internetis vahendatava ebaseadusliku infosisu suhtes ELis;¹⁷
- arendab reguleerimisalast arutelu kolmandate riikidega.

Liikmesriike kutsutakse üles:

- asutama hasartmänguvaldkonna reguleerivad asutused, kellel on selge pädevus, ja tagama koostöö muude asjaomaste pädevate asutustega;

---

¹⁵ Vastuvõtvast liikmesriigis litsentsimata hasartmänguteenused ei tähenda, et sellised teenused ei ole reguleeritud päritoluliikmesriigis. Samuti ei tähenda see, et need ei ole litsentsitud teistes vastuvõtvastes liikmesriikides.

¹⁶ Määrus (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitsealase jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus).

¹⁷ Üksikasjalikum teave aadressil http://ec.europa.eu/internal_market/e-commerce/notice-and-action/index_en.htm

- uurima võimalusi tarbijate teavitamiseks olemasolevatest litsentsitud teenustest, et suunata nõudlus seaduslikule turule.

2.3. Tarbijate ja kodanike kaitse

Kõigi ELi liikmesriikide eesmärk on tagada kodanike kaitse, samas kui reguleeriv ja tehniline lähenemisviis selle eesmärgi saavutamiseks on erinev. ELis tuleb võtta asjakohaseid meetmeid, et: 1) hoida tarbijaid eemal reguleerimata pakkumistest, millega võivad kaasneda ohud; 2) hoida alaealisi eemal hasartmänguvõimalustest; 3) kaitsta teisi haavatavaid elanikkonnarühmi ning 4) hoida ära hasartmängudega seotud häirete teket¹⁸. Kõigile kodanikele peab kogu siseturul olema tagatud ühtne kõrgetasemeline kaitse.

Täielikult aktsepteerides iga liikmesriigi õigust kehtestada hasartmänguteenuste õigusraamistik, peab komisjon väga oluliseks välja arendada litsentsitud hasartmänguvõimalused, et tõhusalt veenda tarbijaid mitte kasutama muid hasartmänguteenuseid. Oluline on, et litsentsitud hasartmängukorraldajad suudaksid pakkuda piisavalt atraktiivseid tooteid, kuna usaldusväärsete ja jätkusuutlike pakkumiste puudumisel jätkaksid tarbijad selliste litsentsimata veebilehtede kasutamist, millega võivad kaasneda ohud.

2.3.1. Parema kaitse tagamine kogu ELis

Hinnanguliselt osaleb interneti hasartmängudes ligikaudu 6,84 miljonit Euroopa tarbijat¹⁹. Piiriüleses keskkonnas peab tarbijatel olema võimalus teha teadlikke otsuseid ja tunda ära litsentsitud hasartmänguteenust. Teabe ülekülluse tingimustes tuginevad tarbijad siltidele²⁰. Seepärast soovib komisjon, et asjaomase reguleeriva asutuse andmed kajastataks silmatorkavalt hasartmängude korraldajate veebisaidil ning parandataks tarbijate teavitamist ja teadmisi.

Paljudel liikmesriikidel on suured kogemused tarbijakaitse tagamiseks võrgukeskkonnas. Hasartmängusektor on samuti töötanud välja kasuliku tehnilise oskusteabe ja isereguleerimise lähenemisviisid sotsiaalselt vastutustundliku hasartmänguteenuse pakkumiseks. Vaja on kõigi sidusrühmade panust. Tuleb leida õige tasakaal ning tarbijakaitsemeetmed ei tohiks tingida seda, et tarbijad hakkavad otsima alternatiivseid pakkumisi reguleerimata saitidel.

ELi tasandil välja töötatud ühtsed põhimõtted peaksid tagama kõrgetasemelise tarbijakaitse. Kõnealused põhimõtted peaksid hõlmama tulemuslikku ja tõhusat mängijate registreerimist, vanuse- ja isikukontrolli (eriti rahaliste tehingute korral), tegeliku olukorra kontrolli (kontoaktiivsus, ohumärgid, viidad abiliinidele), laenuvaba mängimise poliitikat, mängija

---

¹⁸ Nt mängusõltuvus, patoloogiline hasartmängimine, liigne hasartmängimine.

¹⁹ H2 Gambling Capital

²⁰ Euroopa tarbijakaitse tegevuskava - suurem usaldus ja kiirem kasv (COM(2012) 225 final).

vahendite kaitset, enesepiirangu võimalusi (aeg/rahaline piirang, vabatahtlik hasartmängu mängimise keelamine), samuti tarbijatuge ja kaebuste tõhusat käsitlemist²¹.

Esimese sammuna valmistab komisjon ette soovitusel ühtse tarbijakaitse kohta.

2.3.2. Alaealiste kaitse tagamine

Alaealiste kaitse peab olema prioriteet juba sel põhjusel, et 75 % 6–17aastastest eurooplastest kasutab interneti²². Tõkestavate kaitsemeetmete eesmärk peaks olema välistada alaealiste juurdepääs hasartmängudele. Seepärast peaks soovitusel rõhutama, et reguleerivad süsteemid peaksid tagama piisavad vanusekontrollivahendid ja hasartmängude korraldajate poolse kontrolli. Lisaks tuleks soovitada, et hasartmängusaidid kasutaksid selget märkust „alaealistele keelatud” ning esitaksid teavet vanusekontrolli meetmete rakendamise kohta. Sellist laadi meetmeid tuleks täiendada üldisema tööga, nt parandada lapsevanemate teadmisi asjaomastest ohtudest ja tarkvarafiltrite kasutamisest kodus. Kõik hasartmängude korraldajad peavad tegutsema vastutustundlikul viisil.

2.3.3. Vastutustundliku reklaami edendamine

Vastutustundlik reklaam on esmatahtis, et kodanikud oleksid teadlikud sellest, et: 1) kohaldatakse vanusepiiranguid, 2) vastutustundetu mängimise korral võivad hasartmängud olla ohtlikud ning 3) hasartmängudega võivad kaasneda rahalised, sotsiaalsed või terviselega seotud ohud. Mitte kõigis ELi liikmesriikides ei ole vastu võetud hasartmänguteenuste reklaamimist reguleerivaid õigusakte. Mõni liikmesriik on ette näinud tegevusjuhised. Samuti on hasartmängu- ja reklaamisektoris kohaldatakse isereguleerimise lähenemisviisi. Kõiki ELi kodanikke tuleb piisavalt teavitada võimalikest valikutest ja hasartmängudega seotud ohtudest.

Komisjon valmistab ette soovitusel vastutustundliku hasartmängureklaami kohta, tagamaks, et asjaomasel liikmesriigis litsentsi saanud hasartmängude korraldajad reklaamivad hasartmänge sotsiaalselt vastutustundlikul viisil ja annavad tarbijatele põhiteavet. Soovitusel tõhususe tagamiseks kutsutakse nii liikmesriike kui ka hasartmängusektorit üles selle koostamisel osalema. Liikmesriikidel soovitatakse kohaldada rikkumiste või mittevastavuste korral asjakohaseid karistusi. Kõnealuse soovitusel täiendatakse ebaausate kaubandustavade direktiivi²³.

---

²¹ Nagu on kavandatud tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiivi ettepanekus ja tarbijavaidluste veebipõhise lahendamise määruse ettepanekus, vt http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/adr_policy_work_en.htm

²² Lastele parema interneti loomise Euroopa strateegia (COM(2012) 196 final).

²³ Direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004.

2.3.4. Mängusõltuvuse vältimine

Rohelisele raamatule saadud vastustel põhineva hinnangu kohaselt kannatavad 0,5–3 %-l ELi kodanikest mõnd liiki hasartmängusõltuvuse all. Täpseid andmeid hasartmängudega seotud häirete ulatuse ja laadi kohta praegu ei ole. Läbi viidud uuringute ja küsitluste põhjal ei ole võimalik teha kindlaid järeldusi. Tuleb paremini mõista: 1) kasutatavaid määratlusi, 2) tegureid (nt võit/kaotus, reklaamteave, juudepäasetavus, sagedus), 3) mängude/kihlvedude liikide põhjuslik seos, 4) ennetavate vahendite (nt hoiatusmärgid, enesepiirangud, teatavate mängude/kihlvedude keelustamine) asjakohasus ning 5) vajalik ravi viis.

Komisjon hangib asjakohast teavet ELi kaasrahastatava uurimisprojekti ALICE RAP²⁴ raames, mille eesmärk on muus seas koondada andmeid, liigitada sõltuvust, hinnata tegureid ja sõltuvuse kujunemist, kirjeldada riikide lähenemisviisi sõltuvusprobleemide lahendamisele ja esitada koondandmed kõnealuse probleemi ulatuse kohta ELis. Kõnealuse projekti raames koostatavate vahearuanete alusel kaalub komisjon algatusi hasartmängudega seotud häirete kujunemise, sealhulgas nende tuvastamise ja ravi uurimise poliitika valdkonnas.

PEAMISED MEETMED

Komisjon võtab järgmised meetmed:

- võtab 2013. aastal vastu soovitusel ühtse tarbijakaitse ja vastutustundliku hasartmängureklaami kohta;
- toetab vanemliku kontrolli vahendite võrdlusanalüüsi ja testimist turvalisema interneti programmi²⁵ ja Euroopa Ühendamise Rahastu²⁶ kaudu, et parandada infosisu klassifitseerimise ja vanusepiirangute süsteeme;
- hindab 2012. aastal soovitusel hasartmängudega seotud internetisõltuvuse kohta noorukite puhul EU NET ADB²⁷ raames;
- esitab 2014. aastal aruande projekti ALICE RAP kohaste asjaomaste töörühmade kohta ja hindab kõnealuseid uurimistulemusi;
- hindab alates 2013. aastast tarbijaturu uuringu raames internetipõhiste hasartmänguteenuste turusuundumusi.

Liikmesriike kutsutakse üles:

²⁴ Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi alusel on algatatud valdkonnaüleline projekt. Selle raames uuritakse sõltuvust ja elustiili Euroopas viieaastasel ajavahemikul (2011–2015). Täiendav teave on kättesaadav aadressil: http://ec.europa.eu/research/social-sciences/projects/486_en.html

²⁵ Otsus nr 1351/2008/EÜ, millega kehtestatakse mitmeaastane ühenduse programm Interneti ja teisi kommunikatsioonitehnoloogiaid kasutavate laste kaitseks.

²⁶ Ettepanek: Euroopa Komisjoni ja nõukogu määrus, millega asutatakse Euroopa Ühendamise Rahastu (KOM(2011) 665).

²⁷ Selle eesmärk on hinnata interneti kasutamise piiripealse sõltuvuse ja internetisõltuvuse levikut ja tegureid Euroopa noorukite hulgas.

- tõhustama teavitamise ja teadlikkuse tõstmise algatusi seoses hasartmängudega seotud ohtudega ja reguleerimata hasartmängupakkumistega;
- parandama koostööd hasartmänguvaldkonna reguleerivate asutuste ja tarbijaorganisatsioonide vahel;
- suurendama lastele ja noortele suunatud internetiturvalisuse tavade kättesaadavust ja kasutamist, et tõkestada nende juurdepääsu hasartmängusaitidele;
- viima läbi uuringud ja koguma andmeid hasartmängudega seotud häirete kohta.

2.4. Pettuste ja rahapesu tõkestamine

Liikmesriikide peamine avaliku huvi eesmärk avaliku korra seisukohast on hoida ära hasartmängupettusi ja rahapesu. Kõige levinumad kuriteoliigid seoses interneti hasartmängudega on krediitkaardipettus ja pangaandmete vargus. Samuti võidakse interneti hasartmänge kasutada ebaseaduslikest tegevustest saadava raha pesuks. Kõnealused kriminaalkuriteod on sageli piiriülesed ja seotud organiseeritud kuritegevusega.

Liikmesriikide ametiasutused ja reguleeritavad hasartmängude korraldajad seisavad silmitsi paljude probleemidega seoses pettuste- ja rahapesuvastaste mehhanismide tõhusa kohaldamisega. Kõnealuste pettustega saab kõige tõhusamalt võidelda rahvusvahelise koostöö ja koordineerimise teel, nt struktureeritud koostöö liikmesriikide hasartmänguvaldkonna ametiasutuste, politsei ja rahvusvaheliste jõustamisasutuste vahel. Tõkestavaid ja kaitsvaid meetmeid, mis on olulised ka rahapesu tõkestamise seisukohast (nt keeld kajastada kahju anonüümsel alusel), tuleks asjakohasel määral võtta arvesse ka ühtset tarbijakaitset käsitleva soovitusel raames. Samuti tuleb koolitada õigusvaldkonna töötajaid hasartmängualaste pettuste ja rahapesu küsimustes.

2.4.1. Rahapesuvastaste meetmete kohaldamisala laiendamine

Rahapesuvastast direktiivi²⁸ kohaldatakse hasartmängude puhul praegu ainult kasiinode suhtes. Mõni liikmesriik on juba laiendanud kõnealuse direktiivi kohaldamisala muudele hasartmänguvormidele ning paljud reguleeritud hasartmängude korraldajad kasutavad sellised vahendeid nagu klientide kontroll, kliendi profiili koostamine ja maksete seire. Selleks et luua kõigile hasartmängude korraldajatele võrdsed tingimused ja tagada võrdne kaitse kõigis liikmesriikides, tuleb kõnealust direktiivi kohaldada laiemalt kõigi hasartmänguteenuste suhtes.

Komisjon kaalub direktiivi läbivaatamise raames laiendada selle kohaldamisala kõigile hasartmänguvormidele, järgides samas proportsionaalsuse põhimõtet.

---

²⁸ Direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta.

2.4.2. Võitlus identiteedivarguse ja muud laadi küberkuritegevusega

Avaliku konsultatsiooni tulemused osutasid, et kõige sagedasemat liiki hasartmängupettus on identiteedivargus. See näib kajastavat üldisemat suundumust, kus identiteedivargus ja muud laadi küberkuritegevus on muutumas järjest suuremaks internetipõhiste teenuste osutamise takistuseks. Kõnealuseid küsimusi käsitleb komisjon küberkuritegevusealase poliitika raames, sealhulgas seoses hiljutise ettepanekuga küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskuse loomise kohta²⁹. Tagamaks et sellega seoses välja töötatud lahendused aitaksid muuta turvalisemaks ka interneti hasartmänguteenuseid, edendab komisjon kogemuste ja heade tavade vahetamist võitluses küberkuritegevusega hasartmängualase eksperdirühma raames ning vajaduse korral ka küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskusega.

2.4.3. Hasartmänguseadmete turvalisuse tagamine

Hasartmängulitsentside väljaandmisel nõuavad liikmesriikide pädevad asutused tavaliselt, et interneti hasartmängude seadmed, sealhulgas hasartmängutarkvara, oleksid sertifitseeritud. Selleks et tagada interneti hasartmängude turvalisuse võrdne tase ELis, vähendada erinevatest riiklikest sertifitseerimismenetlustest tulenevat halduskoormust ja näha ette koostalitluse võimalus teatavatel juhtudel, uurib komisjon võimalusi kehtestada ELi standard hasartmänguseadmete sertifitseerimise kohta.

PEAMISED MEETMED

Komisjon võtab järgmised meetmed:

- kaalub 2012. aastal rahapesuvastase direktiivi kohaldamisala laiendamist kõigile hasartmänguvormidele;
- edendab kogemuste ja heade tavade vahetamist hasartmängualase eksperdirühma raames ning vajaduse korral ka küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskusega;
- uurib 2013. aastal võimalust kehtestada ELi standard hasartmänguseadmete, sealhulgas tarkvara sertifitseerimise kohta.

Liikmesriike kutsutakse üles:

- edendada õigusvaldkonna töötajate koolitamist hasartmängualaste pettuste ja rahapesu küsimustes.

2.5. Spordi usaldusvääruse kaitsmine ja võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmine

Võistlustulemustes kokkuleppimine seoses kihlvedudega on teatavat liiki pettus, mis on vastuolus spordiorganisatsioonide, sportlaste, mängijate (tarbijad) ja reguleeritud

---

²⁹ Võitlus kuritegevusega digitaalajastul: küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskuse loomine (COM(2012) 140 final).

hasartmängukorraldajate huvidega. Võistlustulemustes kokkuleppimine on vastuolus spordivõistluste aususe põhimõttega, mis on üks ELi spordivaldkonna meetmete eesmärkidest (ELi toimimise lepingu artikkel 165). Probleemi lahendamiseks peavad ametiasutused, spordiorganisatsioonid ja hasartmängude korraldajad tegema tihedat koostööd³⁰. ELis on kehtestatud mitu reguleerivat (hasartmängulitsentside andmise tingimused, spordiliitude põhikirjad) ja isereguleeruvat mehhanismi (tegevusjuhendid), samuti koolitusprogrammid, huvide konfliktide eeskirjad, kihlvedude seire süsteemid ja hoiatusvahendid (rikkumistest teatamine, otseliinid jne). Koostöö sidusrühmade vahel on olemas, kuid see on piiratud. Vaja on tihedamat koostööd kihlvedude korraldajate, spordiorganisatsioonide ja pädevate asutuste, sealhulgas hasartmänguvaldkonna reguleerivate asutuste vahel nii liikmesriikide kui ka rahvusvahelisel tasandil.

2.5.1. Sidusrühmadevahelise koostöö edendamine

Koostöökokkulepped on kasulik vahend selles valdkonnas ja komisjon kutsub üles neid veelgi arendama ja kaasama kõiki asjaomaseid sidusrühmi (hasartmängude korraldajad, spordiorganisatsioonid, reguleerivad asutused jne). Kõnealused kokkulepped hõlbustavad tõhusalt selliste riiklike kontaktpunktide loomist, mille kaudu kõik isikud, kes on seotud võistlustulemustes kokkuleppimise vastase võitlusega liikmesriigi tasandil, vahetavad teavet ja koordineerivad meetmeid. Riiklikud kontaktpunktid on oluline element tõhusa koostöö tegemiseks võistlustulemustes kokkuleppimisega seotud küsimuste lahendamiseks ELi ja ülemaailmsel tasandil.

2.5.2. Võistlustulemustes kokkuleppimise vastaste meetmete väljatöötamine

Liikmesriikide lähenemisviisid võistlustulemustes kokkuleppimise vastaste meetmete rahastamisel on väga erinevad, ehkki ükski praegu kohaldatavatest rahastamismudelitest ei ole osutunud teistest tõhusamaks ega vähemtõhusamaks.

Komisjon töötab soovitusel raames koostöös sidusrühmadega välja võistlustulemustes kokkuleppimise vastased meetmed, mida kohaldatakse kõigis liikmesriikides ja spordialadel ning mille eesmärk on: 1) edendada heade tavade tõhusamat vahetamist kihlvedudega seotud võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmiseks, sealhulgas algatused spordivaldkonnas tegutsevate isikute teadlikkuse tõstmiseks ja koolitamiseks; 2) tagada, et spordiorganisatsioonid, hasartmängude korraldajad ja reguleerivad asutused esitaksid vastastikku aruandeid ja võtaksid asjakohaseid järelmeetmeid seoses kahtlaste tegevustega, sealhulgas koguksid usaldusväärseid andmeid probleemi ulatuse kohta, 3) kehtestada huvide konflikte käsitlevad miinimumnõuded, nt kihlvedude sõlmimise keeld sportlaste ja spordiametnike puhul ning kihlvedude keelustamine noorteürituste korral ning 4) luua otseliinid ning muud aruandlus- või rikkumistest teatamise mehhanismid. Selleks kohaldatakse asjakohaseid töörühmi, kus osalevad hasartmänguvaldkonna eksperdid.

---

³⁰ Vt Nicosia deklaratsioon võistlustulemuste kokkuleppimise vastase võitluse kohta, 20. september 2012.

2.5.3. Tagada tõhusad hoiatusvahendid võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmiseks

Uuring spordivõistluste tulemuste kokkuleppimise kohta³¹ osutas, et võistlustulemustes kokkuleppimine on kuritegelikuks tunnistatud kõigis liikmesriikides. Samuti märgiti, et spordivaldkonna rikkumiste kuritegelikuks tunnistamisega ei kaasnenud tingimata parem jõustamine või kahtlaste juhtude vähenemine. Peamised puudused seoses võistlustulemustes kokkuleppimise suhtes süüdistuste esitamisega on operatsioonilist laadi ning ELi tasandil tuleks võtta meetmeid võistlustulemustes kokkuleppimise vastaste eeskirjade jõustamise parandamiseks.

Komisjon osaleb Euroopa Nõukogu töös, et võimaluse korral sõlmida sporditulemuste manipuleerimise vastane konventsioon. Eesmärk on tagada siseriiklikele süsteemidele kõnealuse ohuga võitlemiseks vajalikud vahendid, oskusteave ja ressursid.

2.5.4. Rahvusvahelise koostöö edendamine

Kasutades osaliselt vahendeid, mis on kättesaadavad 2012. aasta ettevalmistava meetme „Euroopa partnerlused spordi valdkonnas” raames,³² käivitab komisjon katseprojektid, mille eesmärk on edendada rahvusvahelist koostööd võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmisel. Samuti jätkatakse koostööd Rahvusvahelise Olümpiakomiteega ja Euroopa Nõukoguga, kes mõlemad on pannud ette meetmed asjaomaste küsimuste lahendamiseks ülemaailmsel tasandil³³. Komisjon uurib võimalust kaasata spordi usaldusväärusega ja võistlustulemustes kokkuleppimise vastase võitlusega seotud küsimused aruteludesse kolmandate riikidega ja rahvusvaheliste spordivaldkonna organisatsioonidega.

PEAMISED MEETMED

Komisjon võtab järgmised meetmed:

- võtab 2014. aastal vastu soovitusel parimate tavade kohta kihlvedudega seotud võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmiseks ja selle vastu võitlemiseks;
- osaleb Euroopa Nõukogu töös, et võimaluse korral sõlmida sporditulemuste manipuleerimise vastane konventsioon;
- edendab rahvusvahelist koostööd ja arutelu võistlustulemustes kokkuleppimise ärahoidmisel.

Liikmesriike kutsutakse üles:

- looma riiklikud kontaktpunktid, kuhu koonduvad kõik võistlustulemustes kokkuleppimise vastase võitlusega seotud asjaomased isikud;

³¹ http://ec.europa.eu/sport/news/20120410-study-on-match-fixing_en.htm

³² http://ec.europa.eu/sport/news/20120417-2012-call-for-proposals_en.htm

³³ CM/Rec(2011)10, Rahvusvahelise Olümpiakomitee soovitusel võistlustulemuste kokkuleppimise vastu, 2. veebruar 2012.

- varustama riiklikud õigus- ja haldussüsteemid võistlustulemustes kokkuleppimise vastaseks võitluseks vajalike vahendite, oskusteabe ja ressursidega,
- kaaluma spordi usaldusväärsuse meetmete jätkusuutlikku rahastamist.

3. KOKKUVÕTE

Selleks et vastata erinevatele õiguslikele ja tehnilistele väljakutsetele interneti hasartmängusektoris, tuleb võtta usaldusväärseid ja tõhusaid meetmeid. Käesolevas teatises esitatud meetmed moodustavad kõnealustele väljakutsele vastamiseks tervikliku strateegia.

Euroopa Komisjon teeb Euroopa Parlamendi, liikmesriikide ja kõigi asjaomaste sidusrühmadega koostööd, et käesolev teatis kiiresti rakendada. Komisjon korraldab 2012. aastal hasartmängualase eksperdirühma esimese kohtumise ja algatab arutelu kõigi sidusrühmadega. Sidusrühmade konverents korraldatakse 2013. aastal.

Euroopa Komisjon hindab käesoleva teatise rakendamist ja seda, kuidas liikmesriigid ja sidusrühmad meetmeid kohaldavad. Komisjon avaldab kahe aasta jooksul pärast käesoleva teatise vastuvõtmist aruande saavutatud edu kohta. Aruandes hindab komisjon seda, kas rakendatud meetmed on piisavad, eelkõige seoses eesmärgiga tagada tõhusam tarbijakaitse ja hoida ära võistlustulemustes kokkuleppimist. Samuti hindab komisjon seda, kas kõnealused meetmed tagavad piisava ELi raamistiku interneti hasartmängude valdkonnas või tuleb ELi tasandil võtta täiendavaid (vajaduse korral õiguslikke) meetmeid.